

**Мотиви към Присъда № 24 от 15.11.2023 година по НОХ № 191/ 2023
г. по описа на Радневският районен съд**

Повдигнато е обвинение срещу подсъдимия С. С. К., роден на хх.хх.ххххг. в гр.Н.З., с постоянен адрес гр.Р., кв. „К.” № 38, българин, български гражданин, с основно образование, неженен, осъждан, ЕГН: *****, за това, че на 07.08.2022 г., в гр.Р., намерил чужда движима вещ - 1 бр. мобилен телефонен апарат марка „хххххх”, на стойност 195,67 лв. и в продължение на една седмица не съобщил за това на собственика - М.Д.Г от гр.Р., на властта или на този, който я е загубил - К. М. Д. от гр.Р. - престъпление по чл.207, ал.1 от НК.

Представителя на РП С.З., ТО Р. поддържа обвинението. Предлага да се наложи наказание на подсъдимия в средния законоустановен размер, а именно 200 лева глоба.

Подсъдимия С. С. К. се явява лично в съдебно заседание и моли съда за минимален размер наказание глоба.

Съдът, въз основа на събраните и приложени по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намира и приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Подсъдимият С. С. К. е роден на хх.хх.ххххг. в гр.Н.З., с постоянен адрес гр.Р., кв. „К.” № 38, българин, български гражданин, с основно образование, неженен, осъждан, ЕГН: *****,

През 2022 г. пострадалата К. М. Д., ползвала мобилен телефонен апарат марка „хххххх”, който ѝ е бил даден от приятеля ѝ М.Д.Г.

На 07.08.2022 г. преди обяд, св.Д. била на пейка пред къщата си, на ул. „И.Г.С” № 15 в гр.Р.. Оставила мобилният си телефон на пейката и влязла в жилището си. Бавила се около пет минути и след като се върнала обратно на пейката, установила, че телефона го няма.

В нейно отсъствие, покрай пейката минал подсъдимия К.. Той видял телефона и решил да го вземе, защото нямал пари. След два дни подсъдимия К., продал телефона на свой роднина - св.С. М. С. за сумата от 30 лв. и един приемник за телевизия. На следващия ден св. С. продал телефона на непознато за него лице в гр.Чирпан.

Видно от изготвената в хода на разследването оценителна експертиза, предмета на престъплението - телефон „хххххх” е на стойност 195,67 лв.

Горната фактическа обстановка съдът приема за установена по несъмнен начин от гласните и писмени доказателства, а именно: справка (л.5), докладна записка (л.6, 17, 21, 57), заявление (л.7), справка за съдимост (л.12, 60), протокол за уведомяване на пострадал (л.37), разпореждания по чл.159а от НПК (л.46-48), справка по чл.159а от НПК (л.49-53), постановление за привличане на обвиняем и вземане на МН (л.56), протокол за разпит на обв. (л.58), ДСМПИС (л.61), протоколи за разпит на свидетели

(л.62-63), оценителна експертиза (л.65), протокол за предявяване на разследването (л.70), карта на обв. лице (л.72).

С оглед установената по делото фактическа обстановка, съдът приема, че с деянието си подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.207, ал.1 от НК, тъй като на 07.08.2022 г., в гр.Р., намерил чужда движима вещ - 1 бр. мобилен телефонен апарат марка „xxxxxx”, на стойност 195,67 лв. и в продължение на една седмица не съобщил за това на собственика - М.Д.Г от гр.Р., на властта или на този, който я е загубил - К. М. Д. от гр.Р..

Подсъдимият, на 07.08.2022 г. в гр. Р. е намерил чужда движима вещ, като не само не е върнал вещта, не е съобщил на органите на властта, в продължение на една седмица, но и се е облагодетелствал неправомерно със сумата от продажбата ѝ.

По гореописания начин е прекъснал владението на собственика Мартин Георгиев върху движимата вещ и е установил свое владение и фактическа власт върху нея, като впоследствие се е разпоредил с вещта за собствена облага.

Отчитайки, че подсъдимият е намерил телефона и не го е предал на собственика, нито го е предал на властите, той действително е бездействал, като в продължение на една седмица и повече не е съобщил за намерената от него вещ на собственика ѝ, на властта или на този който я е загубил. С изтичането на този едноседмичен срок престъплението по чл.207, ал.1 от НК е довършено и доколкото същото е формално, на просто извършване, то за довършването му не е нужно още настъпването и на определен престъпен резултат, т.е. настъпването на общественноопасни последици. В допълнение на това фактът на разпореждане с намерената вещ безусловно сочи за липса на намерение вещта да бъде върната на собственика, на този, който я е загубил или на властта.

От субективна страна деянието е извършено виновно, при пряк умисъл – подсъдимият е съзнавал общественноопасния му характер, предвиждал е неговите общественноопасни последици и е искал настъпването на тези последици, тъй като е съзнавал, че вещта е чужда и не му принадлежи, че той я е намерил, като същевременно не е съобщил комуто трябва за нейното местонахождение.

От обективна страна, трябва да се отбележат няколко особености на разглежданото престъпление. Негов предмет са само движими вещи, защото само те могат да бъдат намерени. Легалната дефиниция на понятието „движима вещ” се съдържа в чл. 110, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗС. Освен това се касае до вещ, намерена от дееца, което предполага преди това тя да е била загубена от някого - по някакъв начин е излязла от фактическата власт на нейния собственик или на лицето, което я е владеело, и то не знае къде се намира вещта му.

Изпълнителното деяние на престъплението по чл.207, ал.1 НК се осъществява чрез бездействие, като деецът не съобщава в продължение на една седмица на собственика, на този, който я е загубил, или на властта за това, че вещта е у него.

Присвояването на намерена вещ е формално двакратно престъпление, което се осъществява единствено чрез бездействието на субекта. То е довършено с изтичане на седемдневния срок от намирането на вещта.

От субективна страна, деянието било извършено от подсъдимия при пряк умисъл. Умисълът е обективизиран в поведението на подсъдимия, който е съзнавал, че предметът на престъплението е чужда вещ и не му принадлежи и че след като го е намерил, не е съобщил за това на собственика, на властта или на този, който я е загубил.

Причините, способствали за извършването на инкриминираното деяние от подсъдимия се свеждат до ниско правно съзнание и незачитане на установения в страната правов ред.

При определяне вида и размера на наказанието съдът се съобрази с принципите на законоустановеност и индивидуализация на наказанието, визирани в чл.54 от НК, предвиденото за извършеното престъпление наказание, степента на обществена опасност на деянието и дееца, личността на подсъдимия и смекчаващите и отегчаващи вината обстоятелства, а така също съобрази и целите на наказанието, залегнали в чл.36 от НК.

Съгласно първия принцип, в специалния текст на НК за това престъпление е предвидено наказание глоба от 100 до 300 лева.

С оглед спазването на втория принцип, съдът обсъди обществената опасност на деянието, личността на подсъдимия, мотивите за извършване на престъплението, конкретните обстоятелства, при които е извършено престъплението, както и всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства по смисъла на чл.54 от НК.

Съдът отчете като:

- смекчаващи отговорността обстоятелства – изразено съжаление за деянието, направени пълни признания; сравнително младежка възраст; тежко имотно и материално положение;
- отегчаващо отговорността обстоятелство –обременено съдебно минало.

Ето защо и на основание чл.207, ал.1, вр. чл.54 от НК съдът определи наказание глоба в размер на 200.00 лева, при превес на смекчаващи отговорността обстоятелства. Досежно размера на глобата съдът прецени и тежкото имотно и материално положение на дееца съобразно приложената на досъдебното производство декларация за имотно положение.

Съдът счита, че наложеното наказание в максимална степен ще изпълни целите на наказанието и ще спомогне както за превъзпитаването на

подсъдимия, така ще подейства и възпиращо спрямо останалите членове на обществото.

С оглед изхода на делото и на основание чл.189 от НПК, в тежест на подсъдимия се възложиха направените разноси. Съдът осъди подсъдимия С. С. К. да заплати на Държавата по сметка на ОД на МВР - гр.С.З. разноските по досъдебното производство в размер на 81,90 /осемдесет и един лев и деветдесет стотинки/ лв., да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС Р. направените в съдебното производство разноси в размер на 50/ петдесет/ лева, както и държавна такса в размер на 5лв. /пет лева/ за всеки служебно издаден изпълнителен лист.

Водим от горните мотиви, съдът постанови присъдата.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: